

serne/bank/sparekasse herved indirekte kan opnå i hvert fald omkostningsdækning for service gennem tilskuddet i forbindelse med edb-behandlingen.

26. Efter Niels Larsens opfattelse er den ny forskudsordning principielt af samme indhold som den hidtil gældende.

Det er derfor fortsat en fejl, at lovhjemmelsspørgsmålet for ordningen samt vilkårene herfor ikke samtidig blev løst enten i arbejdsløshedsloven eller på finansloven, når arbejdsministeriet var bekendt med disse problemer.

III. Kritikken af rigsrevisionens sagsbehandling

27. Som nævnt foran indeholdt regegerelsen kritik af rigsrevisionens sagsbehandling på følgende punkter:

- Rigsrevisionen fulgte ikke særudtalelserne i arbejdsgrupperapporten af februar 1976 op i de følgende år, og man tog heller ikke spørgsmålet om lovgrundlaget og de bevillingsretlige forhold for forskudsordningen op til behandling i forbindelse med den nye undersøgelse af forskudssystemet, som rigsrevisionen indledte i 1978, og som afsluttedes med beretning nr. 18/1979 af august 1980. - Rigsrevisionen må bære en del af ansvaret for, at de overvejelser om kort- og langsigtede foranstaltninger, som beretningen af august 1980 gav anledning til i de følgende år, ikke blev fremskyndet tilstrækkeligt.
- Det havde været ønskeligt, at rigsrevisionen havde taget spørgsmålet om statens sikkerhed ved fordeling af kassernes midler på flere banker op.

28. Rigsrevisionen skal i det følgende fremkomme med en række faktiske oplysninger, der kan tjene til en nærmere belysning af de enkelte kritikpunkter. Oplysningerne fremgår alle af redegørelsen, men findes spredt i de fire bind, så det er vanskeligt at danne sig et helhedsbillede af rigsrevisionens sagsbehandling.

Det har ligget uden for notatets formål at fremkomme med en vurdering af redegørelsens konklusioner.

Til orientering om det kronologiske sagsforløb i rigsrevisionen er der i vedlagte bilag 2 meddelt oplysning om udvekslede, vigtige-

re skrivelser og andre hændelser i tiden fra 1975 til 1983.

A. Rigsrevisionens sagsbehandling i perioden 1975-1980.

29. Rigsrevisionen deltog som nævnt foran i arbejdsgruppen af 1975 med to repræsentanter, en kontorchef (fra det pågældende fagkontor) og en konsulent (fra revisionsplanlægningskontoret).

Konsulenten deltog aktivt i udarbejdelsen af en række af rapportens forslag om ændringer i bogføringssystem, regnskabsafregning, blanketmateriale og revisionsinstruks, der tilsammen påregnedes at ville afhjælpe væsentlige mangler i den hidtidige tilskudsordning.

En række af disse forslag havde den praktiserede forskudsordning som forudsætning. Direkte med henblik på denne stillede forslag om, at staten skulle have renteafkastet af den konto i hovedkassen, hvorpå forskudsmidlerne skulle indsættes. Dette synspunkt blev naturligvis støttet af rigsrevisionens repræsentanter.

Om den principielle side af forskudssystemet afgav rigsrevisionens repræsentanter en særudtalelse. Denne er i rapportens afsluttende afsnit gengivet således:

Som det fremgår af afsnit 6.2. har rigsrevisionens repræsentanter givet udtryk for den opfattelse, at der ikke er hjemmel til udbetaling til arbejdsløshedskasserne af beløb til afholdelse af udgifter, der endnu ikke er afholdt, idet sådan udbetaling ikke omfattes af arbejdsløshedslovens § 79, stk. 2, som alene vedrører refusion af allerede afholdte udgifter. Rigsrevisionen finder derfor, at der - eftersom sådanne midler fortsat skal stilles til rådighed for arbejdsløshedskasserne af staten - må tilvejebringes en hjemmel herfor.

Rigsrevisionen har dernæst udtalt sig imod, at det beløb, der månedsvis tilgår arbejdsløshedskasserne fra arbejdsdirektoratet, indsættes på en af kassen oprettet bank- eller sparekassekonto, idet rigsrevisionen ikke finder det rigtigt, at betydelige statsmidler bringes ud af den statslige regie op til 3-4 uger før midlerne faktisk skal anvendes.